

บทที่ 5

อภิปรายผล

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถนำมาอภิปรายผลการวิจัยตามสมมติฐานได้ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1.1 ชาวบวกลังสามารถเปลี่ยนเจตคติของผู้อ่านต่อบุคคลที่ตกเป็นข่าวอันเนื่องมาจากการรายงานข่าวลบได้ และเพราะสมมติฐานข้อที่ 1.3 เป็นส่วนอธิบายรายละเอียดของการแก้ข่าวด้วยข่าวบวกลัง ผู้วิจัยจึงจับคู่อภิปรายไปพร้อมๆกัน

สมมติฐานข้อที่ 1.3 ชาวบวกลังที่เสนอก่อนมีอิทธิพลต่อการรับรู้บุคคลที่ตกเป็นข่าวในแง่บวกมากกว่า การเสนอข่าวบวกลังการแก้ข่าว

งานวิจัยยืนยันสมมติฐานทั้งสองข้อ

ผลการวิจัยสามารถนำมาอธิบายปรากฏการณ์ของการรายงานข่าวตามที่จริง ได้ว่าข่าวบวกลังที่เสนอหลังข่าวลบ หรือการแก้ข่าวด้วยข่าวบวกลังภายหลังการรายงานข่าวผิดพลาดที่เป็นลบต่อบุคคลที่ตกเป็นข่าว การแก้ข่าวสามารถชดเชยความรู้สึกที่ไม่ดีของผู้อ่านต่อบุคคลที่ตกเป็นข่าวได้ แต่ผลการทดลองน่าสนใจยิ่งขึ้น เมื่อเปรียบเทียบเจตคติหลังการอ่านข่าวแก้ด้วยข่าวบวกลังกับการอ่านแต่เพียงข่าวบวกลังอย่างเดียว

ปรากฏว่า การแก้ข่าวด้วยข่าวบวกลัง ให้ผลที่ดียิ่งกว่า การอ่านข่าวบวกลังอย่างเดียว ทำให้เห็นคำอธิบายที่ลึกลงไป ถึงอิทธิพลของการรายงานข่าวแง่ลบได้ว่า เมื่อมีการเสนอข่าวผิดพลาดที่ส่งผลไม่ดีต่อตัวคนที่ตกเป็นข่าวแล้ว มีการแก้ข่าวด้วยข่าวบวกลังตามมาภายหลัง การแก้ข่าวนั้นแม้จะช่วยให้เจตคติต่อบุคคลที่ตกเป็นข่าวดีขึ้น โดยผู้อ่านเข้าใจบุคคลที่ตกเป็นข่าวตามข้อเท็จจริงที่ถูกต้องที่เสนอมาในข่าวแก้ที่เป็นข่าวบวกลัง แต่ไม่ได้หมายความว่าผู้อ่านจะหมดความสงสัย หรือไว้วางใจในตัวบุคคลที่ตกเป็นข่าว เสียทีเดียว

ดังนั้น แม้ว่าการแก้ข่าวสามารถเปลี่ยนเจตคติของบุคคลให้ดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ก็ไม่มากเพียงพอที่จะแน่ใจได้ว่าอิทธิพลของข่าวลบได้ถูกแก้ข่าวไปแล้วจนหมดสิ้นการรับรู้ภายในของบุคคลหรือผู้อ่านหนังสือพิมพ์

จึงเป็นที่น่าสนใจสำหรับนักหนังสือพิมพ์ ที่เมื่อจะเสนอข่าวที่ส่งผลกระทบต่อชื่อเสียงของบุคคลที่ตกเป็นข่าว ก็ควรที่จะระมัดระวังในการเสนอข่าวให้มากยิ่งขึ้นๆ เพราะผลที่ได้จากการทดลองนี้เป็นการเสนอข่าวไม่ดี และมีการแก้ข่าวขึ้นต่อขึ้น ประสิทธิภาพของการแก้ข่าวยังไม่ดีอย่างเท่าที่ควรจะเป็นเปรียบเทียบกับ การรายงานข่าวที่เป็นอยู่มีการพาดหัวข่าว กล่าวหาเป็นผู้ต้องสงสัยอยู่ 7 วัน และมีการแก้ข่าวกรอบเล็กๆเพียงวันหรือสองวัน ยิ่งทำให้การแก้ข่าวลบล้างภาพลบของบุคคลที่ตกเป็นข่าวออกจากการรับรู้ของคนทั่วไปได้ยากมากขึ้น

ดังนั้น เมื่อมีการลงข่าวผิดพลาดจนเป็นเหตุให้บุคคลที่ตกเป็นข่าว ต้องเสื่อมเสียชื่อเสียง การแก้ข่าวสามารถเปลี่ยนเจตคติของผู้อ่านให้ดีขึ้นได้ แต่ชดเชยไม่ได้ทั้งหมด เมื่อมาเปรียบเทียบกับ การเสนอข่าวบวกอย่างเดียว

ในทำนองเดียวกัน ถ้ามีการลงข่าวผิดพลาดด้วยข่าวบวกที่ส่งผลดีต่อบุคคลที่ตกเป็นข่าวในระยะแรก และภายหลังมีการแก้ข่าวด้วยข่าวลบ(เช่น กรณีของอดีตพระยันทระตอนแรกเป็นพระที่ได้รับความนิยมมาก กระทั่งมีคนมาฟ้องว่าทำผิดวินัย คนส่วนมากก็ยังไม่ปักใจเชื่อว่า อดีตพระยันทระจะทำเช่นนั้น) ผลการทดลอง พบว่า อิทธิพลจากข่าวบวกในตอนแรก ทำให้ผู้อ่านยังไม่ปักใจเชื่อว่าบุคคลที่ตกเป็นข่าวเป็นคนไม่ดี เมื่อเปรียบเทียบกับ การรายงานข่าวที่เป็นลบตั้งแต่ต้น จะทำให้ผู้อ่านเชื่อว่าบุคคลที่ตกเป็นข่าวเป็นคนไม่ดีมากกว่า ทั้งนี้ ยืนยันผลมาจากการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1.2

สมมติฐานข้อที่ 1.2 ผลการทดลองสนับสนุนสมมติฐาน โดยผลของการเสนอข่าวลบต่อบุคคลที่ตกเป็นข่าว มีอิทธิพลต่อการรับรู้ของผู้อ่านมากกว่าข่าวลบที่เสนอหลังข่าวบวก(ก่อนหน้านั้นผู้อ่านได้รับข่าวผิดพลาดที่เป็นข่าวบวก)

จากการยืนยันสมมติฐานดังกล่าว ทำให้อธิบายสภาพการณ์จริงของการรายงานข่าวที่เกิดขึ้นได้ว่า เมื่อผู้อ่านอ่านข่าวลบของบุคคลที่ตกเป็นข่าวอย่างเดียว การรับรู้ของผู้อ่านต่อบุคคลที่ตก

เป็นข่าวจะเป็นไปในทิศทางลบ ผู้อ่านจะให้น้ำหนักความเป็นคนไม่ดี ไม่น่าเชื่อถือ ต่อบุคคลที่ตกเป็นข่าว มากกว่าการรับรู้บุคคลด้วยข่าวลบ ที่เสนอภายหลังจากข่าวบวก

จากที่ ข้อมูลลบที่เสนอหลังข่าวบวกมีอิทธิพลต่อผู้อ่าน ไม่มากเท่ากับการเสนอข่าวลบอย่างเดียว เป็นเพราะข้อมูลบวกหรือข่าวบวกที่เสนอก่อนข่าวลบนั้น มีอิทธิพลต่อผู้อ่าน โดยทำให้ผู้อ่านมีเจตคติต่อบุคคลที่ตกเป็นข่าวไม่เลวร้ายเท่าการเสนอแต่ข่าวลบอย่างเดียว ซึ่งถ้าบุคคลที่ตกเป็นข่าวจากการเสนอข่าวบวก และมาแก้เป็นข่าวลบทีหลัง ผู้อ่านยังไม่ปักใจทั้งหมดว่าเขาเป็นคนไม่ดีจริง

ผลของการเสนอข่าวลวก่อน ตามที่เกิดขึ้นจริงมีผลเสียมากกว่าข่าวบวกที่เสนอก่อน โดยข่าวลบที่เสนอก่อนนั้น ได้ทำการแก้ข่าวลบด้วยข่าวบวกแล้ว เจตคติของผู้อ่านยังไม่ดีขึ้น นักหนังสือพิมพ์ จึงควรระมัดระวังการรายงานข่าวลบที่ซึ่งรายงานออกไปก่อน แล้วคิดว่าเมื่อมีประเด็นที่เป็นบวกจึงนำมารายงานทีหลังนั้น จากการวิจัยนี้ พบว่า ไม่สามารถเปลี่ยนเจตคติที่เป็นลบไปแล้วของผู้อ่านต่อบุคคลที่ตกเป็นข่าว เมื่อมีการเสนอประเด็นต่อเนื้อที่เป็นข่าวบวกได้

ดังนั้น ไม่ว่าจะเสนอข่าวลบ หรือบวก ล้วนมีผลต่อการรับรู้บุคคลที่ตกเป็นข่าวเหมือนกัน ถ้าเสนอข่าวนั้นในลำดับแรก ๆ โดยเฉพาะข่าวลบที่เสนอก่อนจะส่งผลต่อบุคคลที่ตกเป็นข่าวมากที่สุด

แม้ว่าบุคคลที่ตกเป็นข่าวจากการทดลองที่ 1 จะเป็นบุคคลที่ผู้อ่านไม่คุ้นเคยชื่อเสียงเรียงนามมาก่อน แต่เมื่อมีการเสนอข่าวลบของบุคคลคนนั้นแล้ว ผู้อ่านจะจำความเสียหายของบุคคลนั้นๆต่อไปในระยะยาวตามที่ Richey (1967)เคยทำการวิจัยไว้ แม้อาจจะลืมเลือนรายละเอียดไป แต่ผู้อ่านยังจำได้คร่าวๆ เมื่อเกิดเหตุการณ์ทำนองนี้กับคนอื่นอีก ผู้อ่านก็จะนำความจำเกี่ยวกับข่าวลบของบุคคลก่อนหน้า มาอ้างสรุปกับบุคคลที่ดำเนินเหตุการณ์ทำนองเดียวกัน ในปัจจุบัน โดยอาจไม่ใส่ใจต่อข่าวที่เพิ่มเติมมาในภายหลังเลย ซึ่งอาจจะเป็นประเด็นคืบหน้า ที่ให้รายละเอียดว่าบุคคลที่ตกเป็นข่าวว่าไม่ใช่คนที่อยู่เบื้องหลังการก่อเหตุร้ายๆ แต่ไม่มีประโยชน์ที่จะทำให้ผู้อ่านตัดสินใจต่อบุคคลที่ตกเป็นข่าวดีขึ้น เนื่องจากข่าวลบที่เสนอก่อนหน้านี้ได้ขย้ำเจตคติของผู้อ่าน ให้ไม่ชอบบุคคลที่ตกเป็นข่าวหนักแน่นขึ้น

การเสนอประเด็นข่าวที่ทับหน้าที่เป็นข่าวบวก ที่นักหนังสือพิมพ์ปฏิบัติกันอยู่ทุกวันนี้ ไม่ทำให้ผู้อ่านรู้สึกต่อบุคคลที่ตกเป็นข่าวได้ดีขึ้น เพราะประเด็นที่ทับหน้าที่เป็นข่าวบวก เป็นสารที่ขัดแย้งกับเจตคติเดิมที่ได้รับการตอกย้ำความรู้สึกลบ จากการเสนอข่าวผิดพลาดที่เป็นข่าวลบก่อนหน้านี้ไปแล้ว เมื่อข่าวบวกออกมาเป็นการแข่งการรับรู้เดิมของบุคคล บุคคลจะเพิกเฉย หรือไม่สนใจประเด็นข่าวบวกที่ทับหน้าจากการเสนอข่าวลบ และโดยคุณลักษณะของข่าวบวกที่มักเป็น เหตุการณ์ปกติ ไม่เด่น จึงไม่เป็นที่กระตุ้นความสนใจของผู้อ่าน ยิ่งทำให้ประเด็นข่าวบวกที่เสนอทับหน้าจากข่าวลบ ไม่สามารถทำให้ผู้อ่านเปลี่ยนเจตคติต่อบุคคลที่ตกเป็นข่าวได้ดีขึ้นได้

ดังนั้น นักหนังสือพิมพ์ต้องระมัดระวัง ให้ความเอาใจใส่กับความถูกต้องของข้อเท็จจริงเป็นอย่างมาก เมื่อจะมีการรายงานข่าวเสื่อมเสียของบุคคลที่ตกเป็นข่าว เพราะ ทันทีที่รายงานข่าวเสื่อมเสียของบุคคลออกไปแล้วนั้น การแก้ข่าว จะไม่สามารถเรียกความน่าเชื่อถือของบุคคลที่ตกเป็นข่าวต่อสายตาของญาติพี่น้อง เพื่อนฝูง คนสนิทหรือ การได้รับการยอมรับจากหมู่คนในสังคมกลับมาเหมือนเดิมได้เลย

สำหรับการทดลองที่ 2 ได้นำตัวแปรเจตคติเดิมต่อบุคคลที่ตกเป็นข่าวมาศึกษาควบคู่กับการเสนอข่าวลบและข่าวบวก เพื่อดูว่าเมื่อเสนอสารที่ตรงกับใจ และไม่ตรงกับใจของผู้อ่าน เจตคติจะเปลี่ยนไปอย่างไร ผลการทดสอบสมมติฐานมีดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 2.1 การวิจัยแย้งสมมติฐาน ผู้อ่านที่มีเจตคติเดิมต่างกันไม่ทำให้อิทธิพลของข่าวลบต่างกัน

จากการวิจัย พบว่า เจตคติเดิมที่แตกต่างของผู้อ่านไม่ทำให้อิทธิพลของข่าวลบแตกต่างกัน ซึ่งผลการทดลองนี้ เป็นการยืนยันอิทธิพลของข่าวลบที่มีต่อการรับรู้บุคคลของผู้อ่านหนังสือพิมพ์ แม้ว่าบุคคลที่ตกเป็นข่าวจะเป็นที่ชื่นชอบ เมื่อมีการรายงานข่าวลบของบุคคลที่ตกเป็นข่าวเกิดขึ้น ก็อาจทำให้ผู้อ่านเปลี่ยนเจตคติไม่ชอบบุคคลคนๆนั้นได้

ผลของการรายงานข่าวลบสามารถเปลี่ยนเจตคติเดิมได้ โดยเฉพาะเจตคติเดิมที่ชอบบุคคลที่ตกเป็นข่าว ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดเรื่องการเสนอสารที่ไม่สอดคล้องกับเจตคติภายใน (schema-inconsistent information) ตามทฤษฎี Schema theory เมื่อเสนอข่าวที่ไม่สอดคล้องความชอบภายใน

ในบุคคลจะเปลี่ยนเจตคติตามข่าวนั้น ซึ่งข้อมูลหรือข่าวที่เข้ามาเปลี่ยนเจตคติเดิมได้นั้น ต้องมีแรงจูงใจให้ผู้อ่านเปลี่ยนเจตคติมาก ผู้อ่านถึงจะเปลี่ยนเจตคติตาม

เมื่อพิจารณาโดยเปรียบเทียบกับ การเสนอข่าวที่พาดหัวขึ้นหน้า 1 ของหนังสือพิมพ์ ข่าวเล็กๆที่นำมาทดลองนี้ยังมีแรงจูงใจให้ผู้อ่านเปลี่ยนเจตคติตาม ถ้าเป็นข่าวขึ้นพาดหัวขึ้นหน้า 1 ก็ยิ่งทำให้ผู้อ่านเกลียดชังบุคคลที่ตกเป็นข่าว มากขึ้น

สมมติฐานข้อที่ 2.2 เจตคติเดิมที่แตกต่างมีผลต่อการแก้ข่าวแตกต่างกัน การวิจัยยืนยันสมมติฐานนี้

ผลจากการวิจัยสรุปได้ว่า เจตคติเดิมที่ชอบบุคคลที่ตกเป็นข่าว ซึ่งสอดคล้องกับข่าวบวก กระแสนเกลียดเจตคติจะมากกว่า เจตคติเดิมไม่ชอบแล้วได้รับข่าวบวก หมายความว่า เมื่อมีการแก้ข่าว ข่าวบวกจะทำให้ผู้อ่านมีเจตคติต่อบุคคลที่ตกเป็นข่าวเหมือนเดิมได้ เมื่อเปรียบเทียบกับ การทดลองที่ 1 ที่การแก้ข่าวไม่สามารถเปลี่ยนเจตคติให้ดีขึ้นเหมือนเดิม จึงอาจกล่าวได้ว่าการเสนอข่าวบวก เป็นการเสนอสารที่ตรงกับใจของผู้อ่าน (Schema-consistent information) ที่มีเจตคติเดิมเข้ามาเกี่ยวข้อง ทำให้การแก้ข่าวสามารถชดเชยเจตคติที่ดีของผู้อ่านต่อบุคคลที่ตกเป็นข่าวได้เหมือนเดิม

ดังนั้นจากการวิจัย สรุปได้ว่าเมื่อผู้อ่านรับรู้บุคคลที่ตกเป็นข่าว การรับรู้จากข่าวผิดพลาดที่เป็นข่าวเสื่อมเสียหรือข่าวลบจะมีผลมากที่สุด โดยผู้อ่านจะเปลี่ยนเจตคติตามมากกว่าการรายงานข่าวผิดพลาดที่เป็นข่าวบวก ในขณะที่เดียวกันเราอาจจะบอกว่า การแก้ข่าวจะช่วยเปลี่ยนเจตคติให้ดีขึ้น แต่จากงานวิจัยนี้ พบว่า การแก้ข่าวเปลี่ยนเจตคติให้ดีขึ้นได้ แต่ไม่สามารถคืนเจตคติให้ดีขึ้นเหมือนเดิมได้

และเมื่อนำเจตคติเดิมเข้ามาศึกษา ผลการทดลองยังยืนยันว่าอิทธิพลของการรายงานข่าวลบมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงเจตคติมาก โดยผู้อ่านจะเชื่อว่าบุคคลที่ตกเป็นข่าวนั้นเป็นคนไม่ดีตามที่ข่าวลบรายงาน ทั้งที่บุคคลที่ตกเป็นข่าวเป็นคนที่ผู้อ่านชอบมากก็ตาม อย่างไรก็ตาม ทันทักที่การแก้ข่าว ผู้อ่านที่ชอบและไม่ชอบบุคคลที่ตกเป็นข่าวจะเปลี่ยนเจตคติเป็นชอบและไม่ชอบได้เหมือนเดิม ซึ่งเป็นผลมาจากการเสนอสารที่สอดคล้องกับเจตคติเดิม

ข้อสรุปผลการวิจัย

การวิจัยสามารถสรุปผลได้ดังนี้

1. ข่าวนวกลหลัง(การแก้ข่าวด้วยข่าวนวก)สามารถเปลี่ยนเจตคติของผู้อ่านต่อบุคคลที่ตกเป็นข่าวจากการรายงานข่าวลบให้ดีขึ้นได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
2. การเสนอข่าวนวกอย่างเดียวนั้นมีผลต่อการรับรู้ของผู้อ่านต่อบุคคลในแง่บวกมากกว่าการเสนอข่าวนวกลหลัง(การแก้ข่าวด้วยข่าวนวก) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
3. การเสนอข่าวลบของบุคคลมีผลต่อการรับรู้ของผู้อ่านต่อบุคคลที่ตกเป็นข่าวมากกว่าการเสนอข่าวลบ หลังข่าวนวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
4. ผู้อ่านที่มีเจตคติเดิมต่างกันไม่ทำให้อิทธิพลของข่าวลบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
5. ผู้อ่านที่มีเจตคติเดิมที่แตกต่างทำให้ผลของการแก้ข่าวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยผู้อ่านที่มีเจตคติเดิมชอบบุคคลที่ตกเป็นข่าว เมื่อได้รับข่าวนวกลหลัง(การแก้ข่าวด้วยข่าวนวก)จะมีเจตคติที่ดีต่อบุคคลที่ตกเป็นข่าวมากกว่าผู้อ่านที่มีเจตคติเดิมไม่ชอบบุคคลที่ตกเป็นข่าว

ข้อเสนอแนะสำหรับนักวิชาชีพด้านหนังสือพิมพ์

1. ผลจากการวิจัยนี้ เป็นที่ประจักษ์ว่าการเสนอข่าวผิดพลาด โดยเฉพาะข่าวลบ ผลของข่าวลบนั้นจะมีอิทธิพลต่อการรับรู้บุคคลที่ตกเป็นข่าวของผู้อ่าน และเมื่อมีการเสนอข่าวขัดแย้งเป็นข่าวนวกหรืออาจบอกได้ว่า เป็นการแก้ข่าว จะไม่ทำให้เจตคติเปลี่ยนตามอย่างที่ควรจะเป็น จึงเป็นข้อสรุปสำคัญเพื่อให้นักวิชาชีพหนังสือพิมพ์ ได้ระมัดระวังการเสนอข่าวที่ผิดพลาด โดยเฉพาะ ข่าวเสื่อมเสียที่กระทบต่อชื่อเสียง เพราะเมื่อผู้อ่านเข้าใจผิดตามข้อมูลที่เสนอนั้น จะเป็นการยากที่จะลบภาพไม่ดี อันเกิดจากการรายงานข่าวผิดพลาดออกจากการรับรู้ของผู้อ่านหนังสือพิมพ์ได้

ในขณะเดียวกัน เมื่อมีการรายงานข่าวลบที่ไม่ได้รับการตรวจสอบจนเป็นเหตุให้ผู้อ่านเข้าใจบุคคลที่ตกเป็นข่าว ผิดไปจากความเป็นจริง ยังส่งผลเสียหายโดยตรงต่อบุคคลที่ตกเป็นข่าว ซึ่งอาจได้รับความน่าเชื่อถือน้อยลงและไม่ได้รับการยอมรับจากสังคม

2. ควรมีการหาขอบเขตที่บอกได้ว่าระดับของข่าวลบขนาดไหน(latitude of acceptance)ที่มีแรงจูงใจ ทำให้ผู้อ่านเปลี่ยนเจตคติตามและไม่เปลี่ยนเจตคติตาม ทั้งนี้เพื่อนำไปปรับใช้ในการรายงานข่าวที่กระทบต่อชื่อเสียงของบุคคล โดยก่อให้เกิดผลลบต่อบุคคลที่ตกเป็นข่าวให้น้อยที่สุด

ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยต่อไป

1. ควรมีการนำตัวแปรของบุคคลที่ตกเป็นข่าวในด้านอื่นมาเป็นตัวแปรเพิ่มเติม เช่น อาชีพของบุคคลที่ตกเป็นข่าว สถานะทางสังคม อาจมีผลต่อการรับรู้บุคคลที่ตกเป็นข่าวของผู้อ่าน เป็นต้น
2. ในการทดลองที่ 2 นี้ บุคคลที่นำมาแทนเจตคติเดิมไม่ชอบ(ใหม่ เจริญปุระ) เป็นบุคคลที่ผู้อ่านไม่ได้รู้สึกไม่ชอบบุคคลที่ตกเป็นข่าวคนนี้อย่างสุดโต่ง(polarization) ดังนั้น เมื่ออ่านข่าวลบผู้อ่านจึงเปลี่ยนเจตคติน้อยกว่ากลุ่มผู้อ่าน ที่ชอบบุคคลที่ตกเป็นข่าว(กัทธิดา แมคอินทอช)แล้วได้รับข่าวลบ ซึ่งผิดจากที่ตั้งสมมติฐานไว้ จึงเป็นข้อที่น่าสังเกต สำหรับงานวิจัยต่อไป
3. สำหรับการติดตามอิทธิพลของข่าวลบ ถ้าจะให้หนักแน่นยิ่งขึ้น ควรทำการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างในจำนวนมากและหลากหลายกว่านี้ (เพราะจากการทดลองนี้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษา ซึ่งจัดว่าเป็นบุคคลที่ใช้เหตุและผลในการพิจารณา ยังเปลี่ยนเจตคติตามการรายงานข่าวผิดพลาด ถ้าเป็นผู้อ่านทั่วไป ผลของข่าวลบที่มีต่อเจตคติคงจะมีมากกว่านี้) พร้อมทั้งวัดเจตคติต่อเนื่องไปโดยทิ้งช่วงระยะเวลาหลังจากที่ให้ข่าวไป ประมาณ 3-4 วัน เพื่อดูความคงทน(Persistence) ของข่าวลบที่มีต่อการรับรู้เมื่อเวลาผ่านไปจะยังคงมีอิทธิพลต่อการรับรู้ หรือไม่ เช่น อาจได้รับการเสริมแรงเพิ่มมากขึ้น ที่ไม่ชอบอยู่เดิม จะกลายเป็นเกลียดโดยไม่มีเหตุผลมากขึ้นไปอีก ซึ่งนักหนังสือพิมพ์เอง ไม่ได้มีเจตนาที่จะเขียนข่าวรายงานความเสื่อมเสียจนเกิดเป็นอคติในใจของผู้อ่าน แต่ถ้ามีการวิจัยเพิ่มเติม จะทำให้เราสามารถควบคุมผลที่ไม่พึงประสงค์ อันเกิดจากการรายงานข่าวลบต่อบุคคลนี้ได้